

Huzurun Adresi

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 18 Kasım 2024

Bir duygu ihlalidir yaşanmışlığın değil ihtimallerin körüklediği yaşama sevinci ve de renklerin istilası kaynakçası aşk solda saklı beyazın g/izi.

Mavidendir rütbesi göğün ve kordan her bir bulut...

Mahlası kıyama duran bir haz, haiz olduğumuzdan öte hazır ola durduğumuz renklerin istikbali:

Bazen kara bazen ak.

Yelloz bir imge nasıl da çığırtkan ve işte pekişen her imge süt beyazı aşkın doludizgin telaşı yaşamın.

Hecelerse birer yanılığ şiiirler olmasa gerek alıntı en çoksa en azın can çekiştiği aza sabırlı tamah

etmeyen masumiyetin sevdası ve sevgilisi umudunsa bir pekiştireç olduğu kadar pekişen her duygunun içinde saklı öznel cumhuriyeti.

Yana yakıla yaşarken...

Yâdında ömrün külünden doğarken.

Ne azabı ne gazabı olsun üstümüze ve işte şerrine iblisin lanet okurken.

Hüzün faslı.

Acının girizgâhı.

Hazan öncesi.

Kaynakçası illa ki sevgi en çok da şairin dem vurduğu şiiirin güncesi...

Masallar uçsuz bucaksız diyarların sevgilisi.

Masallar bazen kahramanı bazen anlatıcısı yorgun duyguların mafyası ve de mahlası.

Çöreklense dahi hüzün güftesi kayıp bir şarkı...

Çalakalem yaşayabilmenin hazzı ve kordan hecelerın dayatması.
Sefası yarın cefası saklı iken anda ve işte ansızın doğan güneş gibi gün yüzlü bir seyyah iken şairin içinde saklı o şaşalı coğrafya.
Hümayunu dünün.
Hünkârı ömrün.
Bir düğüm bir düğün bir de ölüm...
Bekası hüznün karaçalı misali öncesi kayıp iken bir hikâyenin temas ettiği o tek tema acınınsa külfeti ve sığındığı kadar insan Yaratana.
Mecazi iken her fırrar.
Bir mihenk taşı iken isyan ve nirengi sonsuzluğun cenk eyleyen kalemin şüheda mirası gökteki kıvanç yerkürede saklı iken nice insan nice isyan tövbe ettiği kadar kavuşmaksa İlahi Adalete.
Şems'in rüzgârı.
Aşkına kulvarı.
Miadı dolan tümnden gelen duyguların şiire tekabül ettiği kadar ruhun esintisi ve işte çalakalem bir miras iken dünün kıvancı andan azat edilesi tümnden gelim tüm gizemin izinde süregelen bir umut şarkısı iken yazılası her beyit her dize her cümle fısıltının çığığıya dönüştüğü gün ve gece.
Horon tepen bir kıyam.
İçi kıyıldıkça ifrata kaçan.
İç içe geçen nice zincir nice kelim.
Göğün menşei yerin katmanı sonsuzluğun hizaya getirdiği kadar beşeri ve haiz olunası gaipten gelen yaşama sevinci.
Hüznü barındıran gecenin peşrevi; hazanın ertesi baharın nicesi kayıtlı kayıtsız ne çok gölge pekişen bir rivayet misali gerçeklerin ve tüm gerekçelerin lehçesi.
Zanlardan uzak zaman aşımına uğramadığı kadar her yasak ve işte dalından kopan o elma varsın olsun her beşer sayıkladığı kadar her fetva öncesinde Rahmanına koşan sonrasında sonsuzluğu biçen ve İlahi Ateşin her zerresi her kıvılcımı adeta kolluk kuvveti iken yaşanması hüsrân bir yer bir de gök bir de Araf'ta asılı ruhun beyanı masum meleklerin yaralı kanadı acınının hicvi aşkın hicreti en çokta yalnızlığın nispeti ve ölçüsüz bir beyan varsa yoksa umudun şeceresi.
Öncesiz.
Varsın olsun sonrasında.
Ansızın da sızdı mı ruhun yarası andan ana büyüyen bir sevgi bir huşu ve huzurun adresi andığı kadar insan yüce Rabbini mademki Allah var gam yok...
Hüznün arka bahçesinde yeşeren sevincin ve sevginin külliyesi nasıl ki yolu umuda düşer insanoğlunun ve affına sığındığı kadar Mevla'nın acınının da ikamesi ölümün de ömrün de hayırlısı kanat açtığı kadar her ruh duaya; kandığı kadar olası yalanlara yeter ki sevgi olsun huzur olsun sermayesi insanın ruhun serpintisi ve yüreğın somdan altın misali olmaz mı ki bir asaleti konuşlu duaya körüklü hüznün bekası ve de hüzünlü kalbin tek sırdaşı iken yüce Rabbin endamlı yıkılmaz kalesi...